

Kategorie: Výrok Velkého bratra

Vítěz: Petr Stuchlík, kandidát na pražského primátora za výrok spojený s nápadem zavést do pražských škol kamerové systémy

Výrok:

„ Nedokážu si představit, proč by náš návrh školy odmítly. Není to nic proti ničemu a je vždy lepší, když tam bude bezpečno...“

Výrokem Stuchlík dle serveru iDnes.cz okomentoval předvolební slib pražského ANO namontovat po volbách do cca 860 pražských škol kamery. Tento výrok, který je další variací na stále se objevující tvrzení „kdo nic nepáchá, nemá se čeho bát“ upozorňuje i na širší tlak na osazování škol kamerami, který v posledních letech sílí a skrývá v sobě hned tři omyly zastánců kamerového sledování a dobře dokumentuje Stuchlíkovo nepochopení problematiky.

První omyl spočívá v tom, že tím, kdo by se měl k instalaci kamer vyjádřit, jsou školy a nikoli učitelé, rodiče nebo děti, které by kamery měly sledovat, a kterým by tak případně sledování mohlo vadit především. Další omyl spočívá v přesvědčení, že proti kamerám vlastně nelze nic namítat, že vlastně nemohou nikomu vadit a není to tak „nic proti ničemu“. Ostatně to, že tato představa je mylná ukázala i odmítavá vyjádření z některých škol, které na záměr reagovaly.

Možná největší je ale poslední omyl, který souvisí s představou, že kamery jsou vhodným nástrojem na posílení bezpečnosti zřejmě prakticky kdekoli. Kamery přitom jen těžko pomohou napadenému s obranou či zloději v odnesení lupu. Nedostatek personálu, který by byl takové množství obrazů schopen sledovat a reagovat, by šlo částečně překlenout možností detekce „nestandardních jevů“, jak dále rozvíjel Stuchlík své myšlenky. Automatizace sledování ovšem kromě dalších nákladů může znamenat i ještě invazivnější zásah do soukromí. Pokud by se nastavení kamerových systémů chopili lidé, kteří nechápou, že kamery mohou lidem vadit právě kvůli zásahu do soukromí, tak je toto riziko více než reálné. Vedle pochyb o smyslu kamer při zajišťování okamžité reakce na incidenty je třeba doplnit, že i funkce prevence nebo funkce důkazního prostředku při vyšetřování nějakého incidentu je v praxi často oslabena tím, že se jednoduše nepodaří pachatele identifikovat ani podle natočených záznamů, případně i otupěním pachatelů, pro něž je dnes „práce pod kamerami“ už denním chlebem.

Bezpečí dětí ve školách je jistě důležité. Bohužel politici na všech úrovních, školy i rodiče podléhají často přesvědčení krmenému zájmy dodavatelů kamerových systémů, že kamery vyřeší bezpečnost za nás. Na školách často chybí bezpečnostní audity, které by měly zhodnotit, jaká opatření jsou nejvhodnější. Klíčovou roli přitom hrají režimová pravidla a zejména pak jejich dodržování. Tedy, kdo má do školy přístup, za jakých podmínek se cizí osoby po škole pohybují, kdo za co zodpovídá a kdo to kontroluje. Pokud tato pravidla chybí nebo se obcházejí, tak to kamery nezachrání. Spíše než zlepšení bezpečnosti se pak dočkáme užívání kamer k usvědčení pachatele, který o velké přestávce podrazil spolužákovi nohy nebo snědl svačinu.

Zdroj:

https://www.idnes.cz/praha/zpravy/kamery-na-skolach-ano-komunalni-volby.A180905_425293_praha-zpravy_rsr